

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 24. 9. 2012

Český telekomunikační úřad

Odbor přezkoumávání rozhodnutí

Dne 10. 12. 2012

Praha 24-09-2012

Čj. ČTÚ-155 867/2012-603

Rada Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, na základě rozkladu, který podala dne 13. 7. 2012 společnost **RTA VÝCHODNÍ ČECHY, s.r.o.**, IČO 259 60 814, se sídlem Věkoše, areál letiště objekt č. 126, 503 41 Hradec Králové, zastoupená Mgr. Mojmírem Náplavou, advokátem, se sídlem Zelný trh 1249, 686 01 Uherské Hradiště, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu čj. ČTÚ-3 258/2012-606/XI.vyř. ze dne 27. 6. 2012 vydaném ve správním řízení o návrhu společnosti RTA VÝCHODNÍ ČECHY, s.r.o. proti společnosti **České Radiokomunikace a.s.**, IČO 247 38 875, se sídlem Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6, ve sporu o uzavření smlouvy podle § 72a a násl. zákona o elektronických komunikacích, po projednání v rozkladové komisi Rady Českého telekomunikačního úřadu ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, vydává toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad zamítá a napadené rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu čj. ČTÚ-3 258/2012-606/XI.vyř. ze dne 27. 6. 2012 se potvrzuje.
- II. Náhrada nákladů řízení o rozkladu se podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích žádnému z účastníků správního řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

Českému telekomunikačnímu úřadu (dále též „ČTÚ“), odboru legislativnímu a právnímu (dále jen „správní orgán I. stupně“) byl dne 10. 1. 2012 doručen návrh společnosti RTA VÝCHODNÍ ČECHY, s.r.o., IČO 259 60 814, se sídlem Věkoše, areál letiště objekt č. 126, 503 41 Hradec Králové (dále jen „navrhovatel“), na zahájení správního řízení

proti společnosti České Radiokomunikace a.s., IČO 247 38 875, se sídlem Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6 (dále jen „odpůrce“), ve věci rozhodnutí sporu o uzavření smlouvy podle § 72a a násl. zákona o elektronických komunikacích a nařízení předběžného opatření podle § 61 správního řádu.

Navrhovatel, jako provozovatel regionálního zemského digitálního televizního vysílání programu RTA VÝCHODNÍ ČECHY, se svým návrhem domáhal, aby správní orgán I. stupně uložil odpůrci povinnost uzavřít s navrhovatelem smlouvu o šíření zemského digitálního televizního vysílání (DVB-T) (dále též jako „smlouva DVB-T“), kterou učinil přílohou návrhu, a dále, aby správní orgán I. stupně předběžným opatřením nařídil odpůrci povinnost nadále šířit program navrhovatele (RTA VÝCHODNÍ ČECHY) ve vysílací síti 2, a to dle platných licenčních podmínek navrhovatele a dle podmínek, jaké platily do 31. 12. 2011 dle smlouvy ze dne 23. 11. 2010 o šíření zemského digitálního televizního vysílání (DVB-T) č. 2010-510271 (dále též jako „smlouva č. 2010-510271“) uzavřené mezi navrhovatelem a odpůrcem. O návrhu na nařízení předběžného opatření bylo pravomocně rozhodnuto dne 10. 5. 2012, když Rada Českého telekomunikačního úřadu rozhodnutím ze dne 27. 4. 2012 čj. ČTÚ-32 980/2012-603/II.vyř. potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který návrh na vydání předběžného opatření zamítl.

Odpůrce, jako podnikatel v oblasti elektronických komunikacích poskytující službu šíření rozhlasového a televizního vysílání ve vysílací síti 2, do 31. 12. 2011 šířil program navrhovatele (RTA VÝCHODNÍ ČECHY) ve vysílací síti 2 na sdílených kmitočtech s centrálním programem pro regionální a lokální televizní vysílání Prima televize šířeným společností FTV Prima, spol. s r.o., IČO 481 15 908, se sídlem Na Žertvách 24/132, Praha 8 (dále jen „FTV Prima“), a to na základě smlouvy o šíření zemského digitálního televizního vysílání (DVB-T) č. 2010-510271 uzavřené mezi navrhovatelem a odpůrcem. Společnost FTV Prima dne 21. 11. 2011 informovala odpůrce, že ke dni 1. 1. 2012 v 5:59 hod. skončí v digitální vysílací síti 2 vysílání programu Prima televize jako Hlavního programu tak jak je definován ve smlouvě č. 2010-510271 a program Prima televize bude zaměněn za program Prima family, který bude vysílán bez regionálních vstupů. Odpůrce následně dopisem ze dne 2. 12. 2011 smlouvu č. 2010-510271 dle čl. 4.1 smlouvy vypověděl, a to ke dni 1. 1. 2012, 5:59 hod. Článek 4.1 smlouvy č. 2010-510271 stanovil, že: *„Kterákoliv ze smluvních stran je oprávněna s okamžitými účinky písemně vypovědět tuto smlouvu ke dni, kdy z jakéhokoliv důvodu skončí šíření Hlavního programu ve vysílací síti 2, na jehož licenci se váže povinnost umožnění regionálních vstupů, přičemž bez této licence k šíření Hlavního programu nelze z právního hlediska po poskytovateli požadovat zajištění regionálních vstupů Programu.“*

Následně navrhovatel vyzval dopisem ze dne 6. 1. 2012 odpůrce k uzavření přiložené smlouvy o šíření zemského digitálního televizního vysílání (DVB-T) programu RTA VÝCHODNÍ ČECHY ve vysílací síti 2, která měla nahradit původní smlouvu č. 2010-510271, neboť výpověď smlouvy č. 2010-510271 dle čl. 4.1 považoval za neplatnou (domáhá se

určení neplatnosti této výpovědi soudní cestou). Odpůrce na výzvu na uzavření smlouvy reagoval dopisem ze dne 10. 1. 2012, kterým navrhovatele informoval, že ve vysílací síti 2 není volná kapacita datového toku pro vysílání programu RTA VÝCHODNÍ ČECHY a vysílání programu navrhovatele ve vysílací síti 2 by tak znamenalo narušení integrity této sítě.

V odůvodnění návrhu navrhovatel dále uvedl, že dle ustanovení § 24 písm. f) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysílání“) platnost licence zaniká dnem, ke kterému provozovatel vysílání s licenci požádá o ukončení vysílání. Navrhovatel zastává názor, že provozovatel vysílání může vrátit Radě pro rozhlasové a televizní vysílání licenci pouze pokud ukončí vysílání jako takové, tj. v konkrétním případě i vysílání dalších programů FTV Prima. Dále navrhovatel argumentuje tím, že licenční podmínky navrhovatele byly vzájemně provázány s licenčními podmínkami programu Prima televize a že v licenci programu Prima televize je jasně stanovena povinnost umožňovat regionální vstupy do vysílání.

Jak zákonodárce (čl. II, Přejícná ustanovení, bod 3. zákona č. 153/2010 Sb.: „pokud o to provozovatel regionálního zemského digitálního televizního vysílání požádá, je operátor sítě elektronických komunikací, jejímž prostřednictvím má být tento program šířen digitálně v rámci části datového toku využívaného pro šíření celoplošného programu, se kterým byl šířen analogově na sdílených kmitočtech, povinen zajistit odpovídající technické členění této sítě“; § 7 odst. 2 nařízení vlády č. 161/2008 Sb. o technickém plánu přechodu: „provozovatelé regionálního zemského analogového televizního vysílání, které je šířeno na sdílených rádiových kanálech s provozovatelem celoplošného zemského analogového televizního vysílání s licenci, převedou regionální zemské analogové televizní vysílání na regionální zemské digitální televizní vysílání“), tak Nejvyšší správní soud (rozsudek ze dne 14. 9. 2011 sp. zn. 6 As 21/2011) projeví vůli, aby společnost FTV Prima byla i nadále povinná strukturovat své programové schéma tak, aby umožnila připojování provozovatelů regionálního vysílání. Nařízení vlády č. 161/2008 Sb., o technickém plánu přechodu ani neumožňovalo umístění programu navrhovatele do jiné vysílací sítě, než je vysílací síť 2.

Ustanovení čl. 4.1 smlouvy č. 2010-510271 považuje navrhovatel za diskriminační a odpůrce mu jej vnutil z titulu své pozice na trhu, kdy navrhovatel v podstatě nemohl smlouvu odmítnout. Český telekomunikační úřad prostřednictvím radiokomunikačního účtu investoval do regionalizace vysílací sítě 2, aby v ní byly šířeny programy regionálních provozovatelů, a proto dle navrhovatele není žádoucí a hospodárné, aby tyto investice přišly vniveč. Navrhovatel po odpůrci požaduje, aby s ním uzavřel smlouvu za stejných podmínek, jaké platily dle původní smlouvy č. 2010-51027 a jaké jsou uvedeny v návrhu smlouvy zveřejněné odpůrcem na webu, s některými výjimkami vyznačenými ve smlouvě DVB-T přiložené k návrhu na zahájení správního řízení.

Odpůrce se vyjádřil dne 2. 2. 2012 s tím, že nesouhlasí, že by smlouva č. 2010-510271 byla diskriminační. Odpůrce byl nucen požadavek navrhovatele na uzavření nové smlouvy podle § 72a odst. 3 zákona o elektronických komunikacích odmítnout vzhledem k nedostatku kapacity datového toku ve vysílací síti 2, neboť zařazením programu navrhovatele by došlo k narušení integrity vysílací sítě 2. O této skutečnosti informoval navrhovatele dopisem ze dne 10. 1. 2012.

Navrhovatel se k podání odpůrce vyjádřil dne 24. 2. 2012, když opětovně tvrdil, že smlouva č. 2010-510271 je diskriminační a vzhledem k dlouhotrvajícímu správnímu řízení vedeném před předsedou Rady ČTÚ (pod čj. 48 787/2009-606) ve sporu o uzavření smlouvy, neměl navrhovatel jinou možnost než smlouvu č. 2010-510271 uzavřít. Licence společnosti FTV Prima č. 012/94 (Prima televize) nezanikla, neboť se jednalo o licenci specifickou, provázanou s dalšími licencemi. Navrhovatel je připraven podat proti osvědčení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o zániku platnosti této licence žalobu k Městskému soudu v Praze. V souladu s čl. II bodu 3 přechodných ustanovení zákona č. 153/2010 Sb. nelze navrhovatele nutit k opuštění pozice ve vysílací síti 2, protože se jedná o část datového toku využívanou pro šíření celoplošného programu, se kterým byl šířen program navrhovatele analogově na sdílených kmitočtech, a proto má navrhovatel na tuto pozici nárok. Odpůrce tím, že zařadil do vysílací sítě 2 program Prima family namísto programu Prima televize, porušuje zákon a měl by postupovat tak, aby byl schopen programy provozovatelů regionálního vysílání ve vysílací síti 2 šířit.

Správní orgán I. stupně vydal dne 27. 6. 2012 rozhodnutí čj. ČTÚ-3 258/2012-606/XI.vyř., kterým výrokem I. návrh navrhovatele na uložení povinnosti odpůrci uzavřít smlouvu o šíření zemského digitálního televizního vysílání (DVB-T) pro šíření programu RTA VÝCHODNÍ ČECHY podle § 141 odst. 7 správního řádu zamítl a výrokem II. nepřiznal žádnému z účastníků podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích náhradu nákladů řízení. Navrhovatel neprokázal, že je možno jeho program šířit v síti 2 za podmínek, které platily do 31. 12. 2011, tzn., že odpůrce má volné kapacity ve vysílací síti 2 na šíření programu navrhovatele jako dalšího programu a dále neprokázal, že jsou splněny podmínky podle § 72a odst. 3 zákona o elektronických komunikacích. Správnímu orgánu I. stupně není z jeho činnosti známo, že by v současné době byl ve vysílací síti 2 prostor k šíření dalšího programu navrhovatele, byť regionálně, neboť všechny pozice v síti 2 jsou obsazeny celoplošnými programy. Informace o volných kapacitách datového toku v sítích elektronických komunikacích jsou také zveřejňovány na webových stránkách Českého telekomunikačního úřadu a na webových stránkách odpůrce v souladu s § 72c zákona o elektronických komunikacích. Z důvodu neexistence volného datového toku ve vysílací síti 2 nemůže odpůrce zajistit šíření dalšího televizního programu v této síti a správní orgán I. stupně mu není oprávněn uložit povinnost uzavřít s navrhovatelem smlouvu. V opačném případě by došlo k narušení integrity vysílací sítě 2 a k nepřiměřenému zásahu do práv

dalších provozovatelů televizního vysílání. Navíc správní orgán I. stupně není oprávněn rozhodnout o uzavření jakékoliv smlouvy, ale pouze o uzavření smlouvy zveřejněné odpůrcem podle § 72b zákona o elektronických komunikacích. Dále rovněž není oprávněn posuzovat rozhodování Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a ani mu nepřísluší posuzovat, zda smlouva mezi navrhovatelem a odpůrcem byla diskriminační.

Výrokem II. nebyla žádnému z účastníků přiznána náhrada nákladů řízení, neboť navrhovatel byl ve věci neúspěšný a odpůrce neprokázal, že by mu nějaké náklady vznikly.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal navrhovatel dne 13. 7. 2012 v zákonné lhůtě rozklad, kterým napadl rozhodnutí v celém rozsahu. Předně namítal, že program navrhovatele by do vysílací sítě 2 neměl být přidán jako další program, ale jde o program, který byl do této sítě umístěn podle čl. II. přechodných ustanovení bodu 3 zákona č. 153/2010 Sb. a na základě nařízení vlády o technickém plánu přechodu. Odpůrce je povinen postupovat tak, aby mohl být program navrhovatele nadále šířen v rámci datového toku využívaného pro šíření celoplošného programu, se kterým byl šířen analogově na sdílených kmitočtech. Aktuální neexistenci volného datového toku ve vysílací síti 2 způsobil odpůrce, nemůže se vůči navrhovateli na tuto skutečnost odvolávat a nemůže poskytovat pro šíření jiných programů část datového toku určenou pro šíření programu navrhovatele. Odpůrce tím, že ze své vysílací sítě 2 vyřadil program navrhovatele, nepřiměřeně zasáhl do práv navrhovatele nabytých v dobré víře a jeho legitimních očekávání. Program Prima family byl zařazen do vysílací sítě 2 neoprávněně. Úvahu správního orgánu I. stupně, že předseda Rady ČTÚ je oprávněn rozhodnout pouze o uzavření smlouvy zveřejněné odpůrcem, považuje navrhovatel za nelogickou a neodůvodněnou. Logicky má být vedeno řízení o uložení povinnosti odpůrci uzavřít smlouvu odlišnou od návrhu zveřejněného odpůrcem, s některými jinými (spornými) částmi. Návrh smlouvy předložený navrhovatelem v rámci správního řízení není v rozporu s návrhem smlouvy zveřejněným odpůrcem a obsahuje všechny náležitosti podle § 63 a § 72b zákona o elektronických komunikacích. Výpověď smlouvy č. 2010-510271 považuje navrhovatel za neplatnou, tato smlouva je nadále platná a odpůrce je povinen z ní plnit. Dle čl. 7.6 nového znění smlouvy DVB-T, tak jak jej předložil navrhovatel v návrhu na zahájení správního řízení, by nová smlouva nahradila veškeré smlouvy předchozí a tím by vzájemná kolize obou smluv byla vyloučena. Městský soud v Praze konstatoval, že licence č. 012/94 k programu Prima televize nezanikla, když rozsudkem ze dne 28. 6. 2012 pod sp. zn. 8 A 27/2012 zrušil osvědčení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o zániku platnosti licence FTV Prima č. 012/94, neboť se jednalo o licenci specifickou. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně považuje navrhovatel za nezákonné, neodůvodněné a proto navrhuje, aby bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení.

Odpůrce se k podanému rozkladu vyjádřil dopisem ze dne 24. 7. 2012. Dle odpůrce šíření programu navrhovatele není možné jednak z důvodu nedostatku kapacity vysílací sítě

a jednak také z důvodu, že ve vysílací síti 2 nevysílá svůj program provozovatel celoplošného televizního programu, s nímž by odpůrce uzavřel dohodu o šíření jeho regionálního odpojovaného programu v rámci celoplošného programu takového provozovatele. Neexistuje pravomocné rozhodnutí, že by licence pro program Prima televize nezanikla. Stejně tak neexistuje pravomocné rozhodnutí o povinnosti FTV Prima nadále strukturovat programové schéma programu Prima televize a platnost výpovědi smlouvy č. 2010-510271 tak není nijak dotčena.

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu neshledal důvod pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu (autoremedura) a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje Rada Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Rada ČTÚ“).

* * *

Podle § 89 odst. 2 správního řádu, odvolací orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání (rozkladu), jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Podle § 72a odst. 4 zákona o elektronických komunikacích je Úřad oprávněn na základě návrhu kterékoliv smluvní strany rozhodnout spor, nedojde-li k uzavření smlouvy podle odstavce 1. Pro rozhodnutí sporu platí obdobně § 127 zákona o elektronických komunikacích. Součástí návrhu smluvní strany na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí. Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje předseda Rady ČTÚ (správní orgán I. stupně) spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Rada ČTÚ má za prokázané, že dopisem ze dne 6. 1. 2012 vyzval navrhovatel odpůrce k uzavření smlouvy o šíření zemského digitálního televizního vysílání (DVB-T) programu RTA VÝCHODNÍ ČECHY ve vysílací síti 2. Odpůrce dopisem ze dne 10. 1. 2012 navrhovateli sdělil, že vzhledem k nedostatku volné kapacity datového toku ve vysílací síti 2, je nucen požadavek navrhovatele na uzavření smlouvy DVB-T odmítnout. Odpůrce tedy povinnost jednat o uzavření smlouvy podle § 72a odst. 2 zákona o elektronických komunikacích splnil.

Navrhovatel následně podal k Českému telekomunikačnímu úřadu návrh na rozhodnutí sporu o uzavření smlouvy DVB-T podle ustanovení § 72a odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, podle kterého nedojde-li k uzavření smlouvy o šíření rozhlasového a televizního vysílání mezi provozovatelem rozhlasového a televizního vysílání (tj. navrhovatelem) a podnikatelem poskytujícím tuto službu šíření rozhlasového a televizního vysílání (tj. odpůrcem), je Úřad oprávněn na základě návrhu kterékoliv smluvní strany rozhodnout spor.

Podle § 72a odst. 3 zákona o elektronických komunikacích je podnikatel poskytující službu šíření rozhlasového a televizního vysílání (zde odpůrce), povinen uzavřít smlouvu o šíření rozhlasového a televizního vysílání (§ 72b odst. 1), pokud požadavky provozovatele rozhlasového a televizního vysílání (zde navrhovatel) nejsou v rozporu s návrhem smlouvy (§ 72b), odpovídají technickým parametrům jeho sítě, v jejich důsledku by nemohlo dojít k narušení integrity jeho sítě a požadovaná cena není nižší než nákladově orientovaná.

Z uvedeného vyplývá, že podnikatel poskytující službu šíření rozhlasového a televizního vysílání je oprávněn odmítnout uzavření smlouvy již v případě, že požadavek provozovatele rozhlasového a televizního vysílání nevyhoví byť i jen jedné zákonné podmínce podle § 72a odst. 3 zákona o elektronických komunikacích. Předmětem řízení ve věci sporu o uzavření smlouvy podle § 72 a násl. zákona o elektronických komunikacích je pak posoudit, zda na straně odpůrce existuje zákonný důvod, pro který byl oprávněn odmítnout uzavření smlouvy dle požadavku navrhovatele, resp. zda takový zákonný důvod zde není, a tudíž povinnost uzavřít smlouvu mu lze rozhodnutím uložit.

Po posouzení správního spisu, který byl podkladem pro rozhodování v dané věci, Rada ČTÚ dospěla k závěru, že rozklad není důvodný.

K uvedenému závěru Rada ČTÚ současně konstatuje, že předseda Rady ČTÚ se v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami vznášenými navrhovatelem v průběhu správního řízení, závěry zde vyslovené plně akceptuje a pro stručnost svého vlastního rozhodnutí na výstižnou argumentaci správního orgánu I. stupně jako na vlastní odkazuje, přičemž není, co by této argumentaci vytkla, ani co by k ní zásadního dodala. Navrhovatel rovněž v rozkladu neuvádí nic podstatného, s čím by se předseda Rady ČTÚ zákonu odpovídajícím způsobem v odůvodnění svého rozhodnutí nevyrovnal.

V rámci řízení o rozkladu pak Rada ČTÚ nově hodnotila námitku navrhovatele, který v rozkladu argumentuje rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2012 pod sp. zn. 8 A 27/2012, jímž bylo zrušeno osvědčení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 17. 1. 2012 o zániku platnosti licence Prima televize č. 012/94 společnosti FTV Prima. Městský soud v Praze konstatoval, že licence Prima televize je tzv. licenci sdílenou, provázanou s licencemi provozovatelů regionálního vysílání a pro podstatné porušení

ustanovení o řízení napadené osvědčení zrušil. Proti tomuto rozsudku byla podána kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu.

Uvedenou námitku Rada ČTÚ odmítla jako nedůvodnou, přičemž konstatovala, že skutečnost, že osvědčení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o zániku platnosti licence Prima televize bylo ve výše uvedeném soudním řízení vedeném u Městského soudu v Praze zrušeno a že tato licence de facto obživla, nic nemění na současné situaci, neboť ve vysílací síti 2 stále není volný datový tok pro vysílání programu navrhovatele. Ve vysílací síti 2 jsou vysílány programy Nova, Nova Cinema, Prima family, Prima COOL a TV Barrandov. Dle údajů dostupných podle § 72c zákona o elektronických komunikacích též na internetových stránkách Českého telekomunikačního úřadu (<http://www.ctu.cz/pusobnost-ctu/digitalni-vysilani/kapacita-datovych-toku.html>) v současné době vysílací síť 2 nedisponuje žádnou volnou kapacitou datového toku pro umístění vysílání televizního programu navrhovatele. Není tak splněna jedna z podmínek stanovených v § 72a odst. 3 zákona o elektronických komunikacích, neboť požadavky navrhovatele neodpovídají technickým parametrům sítě odpůrce. Pokud by odpůrce začal ve vysílací síti 2 šířit program navrhovatele, došlo by k narušení integrity této vysílací sítě. Rada ČTÚ se proto ztotožňuje se správním orgánem I. stupně v tom, že za dané situace nelze návrhu navrhovatele na uzavření smlouvy DVB-T vyhovět, neboť nejsou splněny zákonné podmínky podle § 72a odst. 3 zákona o elektronických komunikacích pro uzavření smlouvy DVB-T předložené navrhovatelem.

Rada ČTÚ rovněž jako nedůvodnou hodnotila námitku, jíž navrhovatel argumentuje, že původní smlouva č. 2010-510271 byla vypovězena neplatně a odpůrce je povinen z ní plnit (ačkoliv pravomocný rozsudek soudu, který by neplatnost výpovědi konstatoval, navrhovatel nedoložil). K tomu Rada ČTÚ připomíná, že posuzování platnosti a účinnosti původní smlouvy č. 2010-510271, okolností za kterých byla uzavřena a vypovězena je pro toto řízení irelevantní, neboť předmětem tohoto řízení před Radou ČTÚ je pouze rozhodnutí o návrhu navrhovatele, tzn. zkoumání zda-li jsou splněny zákonné podmínky podle § 72a a násl. zákona o elektronických komunikacích pro uzavření nynější smlouvy resp. návrhu smlouvy tak, jak jej předložil navrhovatel k jednání o uzavření nové smlouvy s odpůrcem.

Pokud navrhovatel po odpůrci požaduje, aby šířil program navrhovatele v rámci části datového toku využívaného pro šíření celoplošného programu, tj. programu Prima televize, Rada ČTÚ konstatuje, že takovému požadavku nelze vyhovět, neboť přechodná ustanovení zákona č. 153/2010 Sb. ani nařízení vlády o technickém plánu přechodu nevyčlenily pro navrhovatele ve vysílací síti 2 samostatný datový tok, ale pouze stanovily podrobnosti přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání. Program navrhovatele byl vždy závislý na vysílání programu Prima televize, neboť byl vysílán na společných kmitočtech s tímto celoplošným programem, kdy v určeném časovém rozmezí byl místo celoplošného programu vysílán program regionální. Provázanost programu navrhovatele s programem Prima televize pak byla stanovena v licenčních

podmínkách programu Prima televize a programu navrhovatele. Ve vysílací síti 2 je od 1. 1. 2012 místo programu Prima televize vysílán program Prima family, který v rozhodnutí o udělení licence Radou pro rozhlasové a televizní vysílání neobsahuje povinnost umožňovat regionální vstupy. Český telekomunikační úřad není ze zákona oprávněn ukládat provozovatelům digitálního televizního vysílání ve vysílací síti 2 povinnost poskytovat vysílací časy navrhovateli a stejně tak není oprávněn uložit odpůrci, aby vypověděl příslušnou smlouvu o šíření digitálního televizního vysílání některému z provozovatelů ve vysílací síti 2, aby se uvolnil datový tok pro vysílání programu navrhovatele a nedocházelo k narušení integrity vysílací sítě. Na okraj Rada ČTÚ připomíná, že příslušným k rozhodování o změně licenčních podmínek je výlučně Rada pro rozhlasové a televizní vysílání podle zákona o vysílání. Českému telekomunikačnímu úřadu nepřísluší posuzovat platnost výpovědi smlouvy č. 2010-510271, zánik licence Prima televize ani okolnosti, za kterých Rada pro rozhlasové a televizní vysílání udělila společnosti FTV Prima licenci k programu Prima family, neboť řešení takových otázek nespadá do působnosti Českého telekomunikačního úřadu a není to ani předmětem řízení. V rámci tohoto řízení se pouze rozhoduje o tom, zda jsou splněny podmínky podle § 72a odst. 3 zákona o elektronických komunikacích k uzavření smlouvy DVB-T navržené navrhovatelem.

Rada ČTÚ nesouhlasí s navrhovatelem, že Český telekomunikační úřad je oprávněn rozhodnout o smlouvě navržené navrhovatelem. Výkladem ustanovení § 72b odst. 1 zákona o elektronických komunikacích lze dospět k závěru, že smlouva o šíření zemského digitálního televizního vysílání je „smlouvou formulářovou“, kde návrh smlouvy je vypracován operátorem sítě a následně jsou ve smlouvě vyplňovány jen individuální údaje týkající se provozovatele rozhlasového a televizního vysílání. Navrhovatel po odpůrci požaduje uzavření smlouvy DVB-T, která je odlišného znění než smlouva zveřejněná odpůrcem a nijak nezdůvodňuje, v čem spatřuje spornost označených smluvních ujednání. Záměrem zákonodárce v § 72b odst. 1 zákona o elektronických komunikacích bylo zefektivnit uzavírání takových smluv a stanovit jednotné podmínky pro všechny provozovatele rozhlasového a televizního vysílání.

Rada ČTÚ rovněž nepřisvědčila tvrzení navrhovatele (nadto jen obecnému), že napadené rozhodnutí je nezákonné a neodůvodněné. Rada ČTÚ se s takovou námitkou navrhovatele neztotožňuje, neboť správní orgán I. stupně rozhodl v souladu s právními předpisy i se základními zásadami činnosti správních orgánů, rozhodnutí má náležitosti podle § 68 správního řádu a správní orgán I. stupně řádně odůvodnil, proč nelze návrhu navrhovatele vyhovět. Není tak dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu I. stupně k novému projednání tak, jak navrhovatel požaduje.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu, neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

S odkazem na shora uvedené Rada ČTÚ přezkum napadeného rozhodnutí postupem podle § 89 odst. 2 správního řádu uzavírá konstatováním, že v rozhodování předsedy Rady ČTÚ neshledala žádné pochybení, výrok I. napadeného rozhodnutí považuje za správný, přičemž shodně jako správný hodnotí i výrok II. týkající se nepřiznání náhrady nákladů řízení podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, neboť navrhovatel byl ve věci neúspěšný a odpůrce neprokázal, že by mu nějaké náklady vznikly.

Radě ČTÚ současně není známa a ani ze spisového materiálu nevyplývá skutečnost, že by odpůrci, jako účastníku, který byl v řízení o rozkladu plně úspěšný, vznikly v rámci řízení o rozkladu náklady ve smyslu ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, z tohoto důvodu se náhrada nákladů rozkladového řízení ani jedné ze stran ve výroku II. tohoto rozhodnutí nepřiznává.

Po opětovném posouzení věci Rada ČTÚ v souladu se shora citovanými závěry a v souladu se svým oprávněním podle ustanovení § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1 zákona o elektronických komunikacích o včasném rozkladu navrhovatele proto rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.

předseda Rady

Českého telekomunikačního úřadu